

Moj narobe svet

HIŠA
ŠTEVILKA 203

V hiši številka 203

se godi
sto stvari.

Zunaj je sonce,
zunaj je dež,
ti pa mirno mimo greš,
mimo greš
in nič ne veš,
da v hiši številka 203
se godi
sto stvari.

Janez vesel je, ker danes latinščino šprica,
s Petrom preudarjata, kdo bo v nedeljo dal gol,
dol v pritličju pa deklica solzna ima lica,
kaj bo z otrokom, to njena je velika bol.

Stari profesor narobe oblekel je hlače,
in Pepca je rožam na oknu prilila vodé,
Lojz pa že tri dni popiva, zapil bo vso plačo,
otroci so lačni, kar nekam tja predse strme.

Micka je fanta soldata v omaro zaprla,
ker vrag je nenadno od nekod prinesel gospo,
gor na podstrešju je mamica stara umrla,
nikogar bilo ni, ki bi ji zatisnil oko.

V hiši številka 203

se godi
sto stvari.

zunaj je sonce,
zunaj je dež,
ti pa mirno mimo greš.
Mimo greš
in nič ne veš,
da v hiši številka 203
se godi
sto stvari.

DARWIN Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne!
 NIMA PRAV Darwin nima prav!
 Ne, ne, ne, ne, ne!

Človek ni eden,
 človeka sta dva,
 eden špancira,
 a drugi gara.

Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne!
 Darwin nima prav!
 La-hop v sedlo
 in že je gospod,
 drug se rodi
 in ostane odspod.

Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne:
 Darwin nima prav!

Na veji opica sedela,
 bilo je v davnih, davnih dneh
 in zeha tam, ker nima dela
 in se ozira dol po tleh,
 pa v travi palico opazi,
 to je orodje, primojdun!
 In koj z drevesa dol se splazi
 in s palico si služi kruh.

Ne, ne, ne, ne, ne, ne ne, ne:
 Darwin nima prav!

Saj na sosednji rogovili
 je opica številka dve
 in čas se ji prav nič ne smili,
 saj z njim začeti kaj ne vé.
 Pa v travi palico zagleda,
 to je špancirštok, ni hudir!
 In že na tleh je ta soseda
 in s palico gre na špancir.

Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne!
 Darwin nima prav!

Človek ni eden,
človeka sta dva,
eden ima puf,
drugi mošnjo zlata.

Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne:
Darwin nima prav!

Eden rodi se
za čast in oblast,
drug za trplejne,
ki božja je mast.

Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne!
Darwin nima prav!

A zdaj vprašanje se postav,
a zdaj vprašanje se postav:
Kdaj bo imel ta Darwin prav?

ZAKAJ? Komaj sinek
skobaca se zjutraj k meni,
že začne se ta njegov:
Zakaj?

Zakaj ne umrje tudi žlica?

Zakaj drevo cvete, zakaj?

Zakaj miličnika sred ceste

ne zapiše policaj?

Zakaj?

Zakaj?

Ta tvoj – zakaj –
pesem je nikdar izpeta,
v njej se kot nitka prepleta
življenja slaj.

Le daj, le daj,
vprašaj me, sinek moj zlati,
ampak veš, tale tvoj ati
tak malo vé.

Le to vem,
da tako je,
življenje je na dvoje:
na eno plat je sreča,
na drugo stran – gorje.

Kaj vem, zakaj,
kaj vem, zakaj to tako je,
vendar živeti lepo je,
kaj vem, zakaj.

Sinek,
zemlja ni okrogla,
zemlja velik je vprašaj
in zato nič ne zamudi.
Le sprašuj: zakaj? zakaj?

Zakaj ne umrje tudi žlica?
Zakaj drevo cvete, zakaj?
Zakaj miličnika sred ceste
ne zapiše policaj?

Ta tvoj – zakaj –
pesem je nikdar izpeta,
v njej se kot nitka prepleta
življenja slaj.

Le daj, le daj,
vprašaj me, sinek moj zlati,
ampak veš, tale tvoj ati
tak malo vé.

Le to vem,
da tako je,
življenje je na dvoje:
na eno plat je sreča,
na drugo stran – gorje

Kaj vem, zakaj,
kaj vem, zakaj to tako je,
vendar živeti lepo je,
kaj vem, zakaj.

REQUIEM Odkrijte se,
ZA KLOVNA umrl je klovn.

Le trije gredo za pogrebom:
Marjana, ki karte prodaja,
Ben Ali, ki mēče požira
in pes, ki številke zalaja.

A vsi, ki so se mu smejali,
zdaj manjkajo v žalostni vrsti.
Nikomur nič več ne pomeni
tak klovn, ki je mrtev v krsti.

A včasih to vam bil je smeh
ha, ha, ha, ha, ha!
Valjali smo se po klopeh –
ha, ha, ha, ha, ha!
Cel vrček piva zlil je v žep,
ha, ha, ha, ha, ha!
In z nosom konju šel pod rep,
ha, ha, ha, ha, ha!
Na zadnjico je sedel v škof,
ha, ha, ha, ha, ha!
In oslu rekel je: Herr Graf! –
ha, ha, ha, ha, ha!

Ne smejte se,
umrl je klovn.

Tak žalosten pes njegov cvili,
Marjana oči si otira,
Ben Ali, ki mēče je žrl,
zdaj komaj še solze požira.
Današnja predstava odpade,
trapez bo spokojen nad mrežo,
le zvezda skoz strgano plahto
bo gledala v temno manežo.

Odkrijte se,
umrl je klovn.